

* (II) *

habitudine organorum nostrorum ex objectis, quæ apta sunt ad perceptiones istas in nobis suscitandas, hausimus. Omnes definitiones & vocabula, quotquot etiam adhibeantur, inutilia sunt ad ideas declarandas, quas alter nec habet, nec sensibus acquirere potest. Exemplo esse potest cæcus natus, cui nemo colorum indolem ita explicuerit, ut aliquam eorum ideam nanciscatur. Quod nemo facile in dubium vocaverit, nisi quis existimet, colores e. g. & sapes auribus percipi posse.

§. XXVI. Sequuntur ideæ compositæ, quæ iisdem ac pluribus etiam premuntur difficultatibus. Præterquam enim, quod ex simplicibus ideis componantur, difficile est, limites earum constituere, & definire, quænam & quot ideæ simplices huc pertineant. Quod præcipue obtinet in ideis modorum mixtorum, quarum congeries arbitraria est, quæ nec ad certum in natura exemplar revocantur, sed a mente efformatæ, in varias classes digeruntur. Plurimæ voces in sermone diversarum gentium, quæ sibi invicem non respondent, nec exacte in qualibet alia lingua reddi possunt, luculenta hujus varietatis sunt indicia.

§. XXVII. Ad idearum complexarum classem pertinent, corpus, homo, exercitus, navis, classis, item affectus, virtutum & vitiorum genera, & universim eæ omnes, quæ ex pluribus simplicioribus consistunt. Quæ quo ampliores sunt & latius patent, eo magis etiam in hominum animis variare solent. Nostra enim socordia & voluntatis inconstantia vix permittit, ut singula attributa ordine perlustremus, sed plerisque hominibus familiare est, quædam tantummodo feligere, eaque leviter & cursim attingere. Hinc ideæ sunt vel arctiores, vel laxiores, vix unquam adæquatæ, ut